Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B** **ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 975/1999 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 29ης Απριλίου 1999

για τον καθορισμό των προϋποθέσεων για την εφαρμογή των δράσεων συνεργασίας για την ανάπτυξη, που συμβάλλουν στο γενικό στόχο της ανάπτυξης και της εδραίωσης της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου, καθώς και του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών

(ΕΕ L 120 της 8.5.1999, σ. 1)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Σεπτεμβρίου 2003	L 284	1	31.10.2003
►**M2**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2240/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 2004	L 390	3	31.12.2004

▼B

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 975/1999 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 29ης Απριλίου 1999

για τον καθορισμό των προϋποθέσεων για την εφαρμογή των δράσεων συνεργασίας για την ανάπτυξη, που συμβάλλουν στο γενικό στόχο της ανάπτυξης και της εδραίωσης της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου, καθώς και του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130 Χ,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης [2],

Εκτιμώντας:

(1) ότι θα πρέπει να καθοριστεί ο τρόπος εφαρμογής των δράσεων συνεργασίας για την ανάπτυξη που συμβάλλουν στο γενικό στόχο της ανάπτυξης και της εδραίωσης της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου, καθώς και στον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών·

(2) ότι το Συμβούλιο έδωσε, συγχρόνως με τον παρόντα κανονισμό, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 976/1999 του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1999, για τον καθορισμό των προϋποθέσεων για την εφαρμογή των κοινοτικών δράσεων, πλην των δράσεων συνεργασίας για την ανάπτυξη, οι οποίες συμβάλλουν, στα πλαίσια της κοινοτικής πολιτικής συνεργασίας, στο γενικό στόχο της ανάπτυξης και της εδραίωσης της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου, καθώς και του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών στις τρίτες χώρες [3]·

(3) ότι η κοινοτική πολιτική στον τομέα της συνεργασίας για την ανάπτυξη συμβάλλει στο γενικό στόχο της ανάπτυξης και της εδραίωσης της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου, καθώς και στο σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών·

(4) ότι το άρθρο ΣΤ παράγραφος 2 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση διακηρύσσει ότι η Ένωση σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως κατοχυρώνονται με την ευρωπαϊκή σύμβαση για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, και όπως προκύπτουν από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών, ως γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου·

(5) ότι η δράση της Κοινότητας σε θέματα προώθησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των δημοκρατικών αρχών εγγράφεται στο πλαίσιο της τήρησης των αρχών του καθολικού και αδιαίρετου χαρακτήρα των δικαιωμάτων του ανθρώπου, που αποτελούν το σημείο στήριξης του διεθνούς συστήματος προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου·

(6) ότι η δράση της Κοινότητας σε θέματα προώθησης των ανθρώπινων δικαιωμάτων και των δημοκρατικών αρχών διαπνέεται από τις γενικές αρχές, όπως αυτές απορρέουν από

([1]) ΕΕ C 282 της 18.9.1997, σ. 14.

([2]) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 19ης Νοεμβρίου 1997 (ΕΕ C 371 της 8.12.1997, σ. 74), κοινή θέση του Συμβουλίου της 25ης Ιανουαρίου 1999 (ΕΕ C 58 της 1.3.1999, σ. 17) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Απριλίου 1999 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

([3]) Βλέπε σελίδα 8 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

▼B

την παγκόσμια διακήρυξη των δικαιωμάτων του ανθρώπου, τη διεθνή συνθήκη για τα αστικά και πολιτικά δικαιώματα και τη διεθνή συνθήκη για τα οικονομικό, κοινωνικά και πολιτιστικά δικαιώματα·

(7) ότι η Κοινότητα αναγνωρίζει την αλληλεξάρτηση όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων· ότι η πρόοδος που έχει επιτευχθεί όσον αφορά, αφενός, την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη και την επίτευξη των αστικών και πολιτικών δικαιωμάτων, αφετέρου, αλληλοϋποστηρίζεται·

(8) ότι πρέπει να θεωρείται ότι ο σεβασμός του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου αποτελεί μέρος των δικαιωμάτων του ανθρώπου κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, έχοντας υπόψη επίσης τις συμβάσεις της Γενεύης του 1949 και το πρόσθετο πρωτόκολλό τους του 1977, τη σύμβαση της Γενεύης του 1951, για το καθεστώς των προσφύγων, και τη σύμβαση του 1948, για την πρόληψη και την καταστολή του εγκλήματος γενοκτονίας, καθώς και τους λοιπούς κανόνες του συμβατικού και εθιμικού διεθνούς δικαίου·

(9) ότι το ψήφισμα για τα δικαιώματα του ανθρώπου, τη δημοκρατία και την ανάπτυξη, που υιοθετήθηκε στις 28 Νοεμβρίου 1991 από το Συμβούλιο και τα κράτη μέλη που συνήλθαν στο πλαίσιο του Συμβουλίου, προσδιορίζει τους προσανατολισμούς, τις διαδικασίες και τις συγκεκριμένες κατευθυντήριες γραμμές δράσης που αποβλέπουν στην προώθηση, παράλληλα με τα οικονομικά και κοινωνικά δικαιώματα, των πολιτικών και αστικών ελευθεριών διά μέσου ενός αντιπροσωπευτικού πολιτικού συστήματος βασιζόμενου στο σεβασμό των δικαιωμάτων του ανθρώπου·

(10) ότι η δράση της Κοινότητας σε θέματα προώθησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των δημοκρατικών αρχών διαμορφώνεται βάσει μιας θετικής και εποικοδομητικής προσέγγισης η οποία ανάγει τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις δημοκρατικές αρχές σε θέμα κοινού ενδιαφέροντος για την Κοινότητα και τους εταίρους της, καθώς και στοιχείο του διαλόγου που μπορεί να οδηγήσει σε πρωτοβουλίες με τις οποίες να προωθείται πραγματικά ο σεβασμός τους·

(11) ότι αυτή η θετική προσέγγιση αντανακλάται στην εφαρμογή δράσεων στήριξης των διαδικασιών εκδημοκρατισμού, ενίσχυσης του κράτους δικαίου και ανάπτυξης μιας πλουραλιστικής και δημοκρατικής κοινωνίας των πολιτών, καθώς και στην εφαρμογή των μέτρων οικοδόμησης εμπιστοσύνης, που αποβλέπουν ιδίως στην πρόληψη των συγκρούσεων, στην ενίσχυση των προσπαθειών ειρήνης και την καταπολέμηση της ατιμωρησίας·

(12) ότι θα πρέπει να χρησιμοποιούνται τα χρηματοδοτικά μέσα στήριξης των θετικών δράσεων στους τομείς αυτούς για κάθε χώρα με συνοχή προς τα γεωγραφικά προγράμματα και εντεταγμένα στα άλλα αναπτυξιακά μέσα, έτσι ώστε να αυξάνονται στο μέγιστο βαθμό ο αντίκτυπος και η αποτελεσματικότητά τους·

(13) ότι είναι επίσης αναγκαίο να εξασφαλισθεί η ύπαρξη συνοχής μεταξύ αυτών των δράσεων και του συνόλου της εξωτερικής πολιτικής της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας·

(14) ότι οι δράσεις αυτές πρέπει να εστιάζονται ιδίως στα άτομα που υφίστανται διακρίσεις ή υποφέρουν από φτώχεια ή μειονεκτική θέση, στα παιδιά, τις γυναίκες, τους πρόσφυγες, τους μετανάστες, τις μειονότητες, τα εκτοπιζόμενα πρόσωπα, τους ιθαγενείς πληθυσμούς, τους κρατουμένους και τα θύματα βασανισμών·

(15) ότι η κοινοτική υποστήριξη του εκδημοκρατισμού, του σεβασμού των αρχών του κράτους δικαίου στο πλαίσιο ενός πολιτικού καθεστώτος που να σέβεται τις θεμελιώδεις ελευθερίες του ατόμου, συμβάλλει στην πραγμάτωση των στόχων που

▼B

εγγράφονται στο πλαίσιο των διαφόρων συμφωνιών που συνάπτει η Κοινότητα με τους εταίρους της, με τις οποίες συμφωνίες τα ανθρώπινα δικαιώματα και οι δημοκρατικές αρχές ανάγονται σε ουσιώδες στοιχείο των σχέσεων των μερών·

(16) ότι πρέπει να βελτιωθεί η ποιότητα, ο αντίκτυπος και η συνέχεια των δράσεων, ιδίως με την πρόβλεψη της δυνατότητας να καταρτίζονται πολυετή προγράμματα προώθησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των δημοκρατικών αρχών τα οποία προετοιμάζονται από κοινού με τις αρχές της ενδιαφερόμενης χώρας μέσα σε πνεύμα εταιρικής σχέσης, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών αναγκών της χώρας·

(17) ότι η εφαρμογή μιας αποτελεσματικής και συνεκτικής δράσης προϋποθέτει ότι τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της δράσης υπέρ των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των δημοκρατικών αρχών λαμβάνονται υπόψη και συγκεκριμενοποιούνται ιδίως με τον καθορισμό ευέλικτων, διαφανών και ταχειών διαδικασιών για τη λήψη αποφάσεων όσον αφορά τη χρηματοδότηση σχεδίων και έργων στον τομέα αυτό·

(18) ότι η Κοινότητα πρέπει να είναι ικανή να διαθέτει κάποιο δυναμικό ταχείας αντίδρασης για την αντιμετώπιση εκτάκτων καταστάσεων ή καταστάσεων ιδιαιτέρας σημασίας, ώστε να ενισχύεται η αξιοπιστία και η αποτελεσματικότητα της κοινοτικής δέσμευσης σε θέματα προαγωγής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των δημοκρατικών αρχών στις χώρες στις οποίες θα έχουν εκδηλωθεί τέτοιες καταστάσεις·

(19) ότι, ειδικότερα, ακόμη όσον αφορά τις διαδικασίες χορήγησης επιδοτήσεων και αξιολόγησης των σχεδίων, είναι σκόπιμο να λαμβάνεται υπόψη η ιδιαιτερότητα των αποδεκτών της κοινοτικής ενίσχυσης στον τομέα αυτό, ιδίως του μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα των δραστηριοτήτων τους, των κινδύνων που διατρέχουν τα μέλη τους, συχνά εθελοντές που ενεργούν σε περιβάλλοντα ενίοτε εχθρικά, και του μικρού περιθωρίου δράσης τους, από την άποψη των ιδίων πόρων τους·

(20) ότι η ανάπτυξη της κοινωνίας πολιτών πρέπει συγκεκριμένα να υλοποιηθεί με την εμφάνιση και την οργάνωση νέων φορέων και ότι, για τον λόγο αυτό, η Κοινότητα μπορεί να αχθεί, μέσα σε τρίτες χώρες δικαιούχους, να υποστηρίξει χρηματοδοτικά εταίρους που δεν μπορούν να παρουσιάσουν προηγούμενη εμπειρία στον τομέα αυτόν·

(21) ότι οι αποφάσεις οι σχετικές με τη χορήγηση χρηματοδοτικής στήριξης σε σχέδια προώθησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των δημοκρατικών αρχών θα πρέπει να λαμβάνονται κατά τρόπο αμερόληπτο, άνευ διακρίσεων βάσει διαφορών φυλετικού, θρησκευτικού, πολιτιστικού, κοινωνικού ή εθνικού χαρακτήρα έναντι των οργανισμών που ευεργετούνται από την κοινοτική στήριξη και έναντι των προσώπων ή ομάδων προσώπων που αποτελούν τους αποδέκτες των υποστηριζόμενων σχεδίων, και δεν πρέπει να οφείλονται σε πολιτικά κίνητρα·

(22) ότι πρέπει να καθοριστούν οι λεπτομέρειες εφαρμογής και διαχείρισης της κοινοτικής ενίσχυσης για την προαγωγή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των δημοκρατικών αρχών, ενίσχυση που χρηματοδοτείται από το γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων·

(23) ότι στον παρόντα κανονισμό εισάγεται ένα ποσό δημοσιονομικής αναφοράς, κατά την έννοια του σημείου 2 της δήλωσης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής της 6ης Μαρτίου 1995 ([1]), για ολόκληρη τη διάρκεια του προγράμματος, χωρίς ωστόσο να θίγονται οι αρμοδιότητες της αρμόδιας για τον προϋπολογισμό αρχής, όπως ορίζονται από τη συνθήκη,

([1]) ΕΕ C 102 της 4.4.1996, σ. 4.

▼B

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Στόχοι

Άρθρο 1

Στόχος του παρόντος κανονισμού είναι ο καθορισμός του τρόπου εφαρμογής των δράσεων της Κοινότητας, οι οποίες, στο πλαίσιο της πολιτικής της συνεργασίας για την ανάπτυξη, συμβάλλουν στο γενικό στόχο της ανάπτυξης και της εδραίωσης της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου, καθώς και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών.

Οι δράσεις που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό εκτελούνται στο έδαφος των αναπτυσσομένων χωρών ή συνδέονται άμεσα με την κατάσταση που επικρατεί στις αναπτυσσόμενες χώρες.

Άρθρο 2

Εντός των ορίων του άρθρου 1 και με συνοχή προς το σύνολο της εξωτερικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα παρέχει τεχνική και οικονομική συνδρομή σε δράσεις που έχουν ιδίως ως στόχο:

1. την προώθηση και την υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών όπως αυτά διατυπώνονται στην παγκόσμια διακήρυξη για τα δικαιώματα του ανθρώπου, και τα άλλα διεθνή μέσα που αφορούν την ανάπτυξη και την εδραίωση της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου, ιδίως:

   α) την προώθηση και την προστασία των αστικών και πολιτικών δικαιωμάτων·

   β) την προώθηση και την προστασία των οικονομικών, κοινωνικών και πολιτιστικών δικαιωμάτων·

   γ) την προώθηση και την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων των ατόμων που υφίστανται διακρίσεις ή υποφέρουν από φτώχεια ή μειονεκτική θέση, που συμβάλλουν στη μείωση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού·

   δ) την υποστήριξη των μειονοτήτων, εθνικών ομάδων και ιθαγενών λαών·

   ε) την υποστήριξη των τοπικών, εθνικών, περιφερειακών ή διεθνών θεσμών, συμπεριλαμβανομένων των ΜΚΟ, που ασκούν δραστηριότητες σε σχέση με την προστασία, την προώθηση ή την υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων·

   στ) την υποστήριξη σε κέντρα αποκατάστασης των θυμάτων βασανιστηρίων και σε οργανισμούς που παρέχουν συγκεκριμένη βοήθεια σε θύματα παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ή συμβάλλουν στη βελτίωση των συνθηκών σε μέρη όπου υπάρχει στέρηση ελευθερίας για την πρόληψη των βασανιστηρίων ή της κακής μεταχείρισης·

   ζ) την υποστήριξη στην εκπαίδευση, την κατάρτιση και την ευαισθητοποίηση στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων·

   η) την υποστήριξη των δράσεων παρακολούθησης στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και εκπαίδευσης των παρατηρητών·

   θ) την προώθηση της παροχής ίσων ευκαιριών και των πρακτικών που δεν συνεπάγονται διακρίσεις, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων για την καταπολέμηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας·

   ι) την προώθηση και την προστασία των θεμελιωδών ελευθεριών, όπως αυτές που αναφέρονται στο διεθνές σύμφωνο για τα αστικά και πολιτικά δικαιώματα, ιδίως της ελευθερίας της γνώμης, της έκφρασης και της συνείδησης, καθώς και το δικαίωμα ομιλίας της μητρικής γλώσσας·

▼B

2. την υποστήριξη του εκδημοκρατισμού, και ιδίως:

α) την προώθηση και ενίσχυση του κράτους δικαίου, και ιδίως την υποστήριξη της ανεξαρτησίας της δικαστικής εξουσίας και της ενίσχυσης της εξουσίας αυτής καθώς και τη στήριξη ενός σωφρονιστικού συστήματος που μεταχειρίζεται με σεβασμό τον άνθρωπο την υποστήριξη συνταγματικών και νομοθετικών μεταρρυθμίσεων την υποστήριξη των πρωτοβουλιών υπέρ της κατάργησης της θανατικής ποινής.

β) την προώθηση του διαχωρισμού των εξουσιών, ιδίως της δικαστικής και της νομοθετικής έναντι της εκτελεστικής εξουσίας και την υποστήριξη των θεσμικών μεταρρυθμίσεων·

γ) την προώθηση του πλουραλισμού τόσο σε πολιτικό επίπεδο, όσο και στο επίπεδο της κοινωνίας των πολιτών. Για τον σκοπό αυτό, πρέπει να ενισχυθούν οι θεσμοί οι αναγκαίοι για την εξασφάλιση του πλουραλιστικού χαρακτήρα της κοινωνίας, περιλαμβανομένων των μη κυβερνητικών οργανισμών (ΜΚΟ) και να προωθηθεί η ανεξαρτησία και η υπευθυνότητα των μέσων μαζικής ενημέρωσης και η στήριξη της ελευθερίας του τύπου, καθώς και ο σεβασμός της συνδικαλιστικής ελευθερίας και συνδικαλιστικής οργάνωσης·

δ) την προώθηση της καλής διαχείρισης των δημοσίων υποθέσεων, ιδίως μέσω της διαφάνειας της διοίκησης και της πρόληψης και καταπολέμησης της διαφθοράς·

ε) την προώθηση της συμμετοχής των πληθυσμών στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, και ιδιαιτέρως την προώθηση της ίσης συμμετοχής ανδρών και γυναικών στην κοινωνία των πολιτών, στην οικονομική και πολιτική ζωή·

στ) τη στήριξη των εκλογικών διαδικασιών, ιδίως με τη στήριξη των ανεξάρτητων εκλογικών επιτροπών, την παροχή υλικής, τεχνικής και νομικής βοήθειας κατά την προετοιμασία των εκλογών, συμπεριλαμβανομένων των απογραφών, καθώς και μέτρα για την προώθηση της συμμετοχής συγκεκριμένων ομάδων, ιδίως των γυναικών, στις εκλογικές διαδικασίες, καθώς και με την κατάρτιση παρατηρητών·

ζ) τη στήριξη των εθνικών προσπαθειών διαχωρισμού των πολιτικών και στρατιωτικών ευθυνών και την ευαισθητοποίηση και εκπαίδευση των δημοσίων υπαλλήλων και του στρατιωτικού προσωπικού στο σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων·

▼M2

η) την υποστήριξη των προσπαθειών να προωθηθεί η δημιουργία ομάδων δημοκρατικών χωρών εντός των οργάνων των Ηνωμένων Εθνών, των ειδικευμένων υπηρεσιών και των περιφερειακών οργανισμών·

▼B

3. την υποστήριξη σε δράση προώθησης του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και εκδημοκρατισμού για την πρόληψη των συγκρούσεων και τη μεταχείριση των συνεπειών του σε στενή σχέση με τα αρμόδια όργανα, ιδίως:

α) υποστηρίζοντας τη δημιουργία υποδομής, ιδίως τη δημιουργία τοπικών συστημάτων έγκαιρης προειδοποίησης·

β) υποστηρίζοντας μέτρα που αποσκοπούν στην εξισορρόπηση των ευκαιριών και στη γεφύρωση των διαχωριστικών γραμμών που υπάρχουν μεταξύ ομάδων με διαφορετική ταυτότητα·

γ) υποστηρίζοντας μέτρα για τη διευκόλυνση της ειρηνικής συμφιλίωσης των συμφερόντων των ομάδων, ιδίως μέτρα εδραίωσης της εμπιστοσύνης σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα και τον εκδημοκρατισμό, προκειμένου να προληφθεί η σύγκρουση και να αποκατασταθεί η εσωτερική ειρήνη·

δ) προωθώντας το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο και την τήρησή του από όλα τα εμπλεκόμενα σε σύγκρουση μέρη·

▼B

ε) υποστηρίζοντας τους διεθνείς περιφερειακούς ή τοπικούς οργανισμούς, συμπεριλαμβανομένων των ΜΚΟ, που επεμβαίνουν όσον αφορά την πρόληψη και την επίλυση των συγκρούσεων, και τη μεταχείριση των συνεπειών τους, συμπεριλαμβανομένης της υποστήριξης στη θέσπιση ad hoc διεθνών ποινικών δικαστηρίων και για την εγκαθίδρυση ενός σταθερού διεθνούς ποινικού δικαστηρίου, καθώς και όσον αφορά τη συνδρομή και υποστήριξη των θυμάτων των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Άρθρο 3

Προς τούτο, η κοινοτική υποστήριξη μπορεί να συμπεριλάβει, μεταξύ των μέσων δράσης της, τη χρηματοδότηση:

1. εκστρατειών ευαισθητοποίησης, ενημέρωσης και εκπαίδευσης των ενδιαφερομένων και της κοινής γνώμης·

2. των αναγκαίων μέτρων για τον καθορισμό και την προετοιμασία σχεδίων, και συγκεκριμένα:

   α) μελέτες εντοπισμού και σκοπιμότητας·

   β) ανταλλαγές τεχνικών γνώσεων και εμπειριών μεταξύ ευρωπαϊκών οργανισμών και οργανισμών των τρίτων χωρών·

   γ) δαπάνες που προέρχονται από την πρόσκληση για υποβολή προσφορών, ιδίως την αξιολόγηση των προσφορών και την προετοιμασία των εγγράφων των σχεδίων·

   δ) μελέτες γενικού χαρακτήρα όσον αφορά την κοινοτική δράση στους τομείς που ορίζονται από τον παρόντα κανονισμό·

3. της εφαρμογής των σχεδίων, και συγκεκριμένα:

   α) παροχή τεχνικής βοήθειας και το αλλοδαπό και εντόπιο προσωπικό που συμμετέχει στην υλοποίηση των σχεδίων·

   β) αγορά ή/και προμήθεια κάθε προϊόντος ή υλικού απολύτως αναγκαίου για την υλοποίηση των δράσεων, συμπεριλαμβανομένων, σε εξαιρετικές περιστάσεις, και εφόσον αιτιολογείται δεόντως, της αγοράς ή εκμίσθωσης χώρων·

   γ) εφόσον χρειάζεται, μέτρων προκειμένου να τονισθεί ο κοινοτικός χρακτήρας των δράσεων·

4. της παρακολούθησης, του ελέγχου και της αξιολόγησης των κοινοτικών δράσεων·

5. των δραστηριοτήτων επεξήγησης στην κοινή γνώμη των ενδιαφερομένων χωρών όσον αφορά τους στόχους και τα αποτελέσματα αυτών των δράσεων καθώς και τα καθήκοντα διοικητικής και τεχνικής βοήθειας προς αμοιβαίο συμφέρον της Επιτροπής και του δικαιούχου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Λεπτομέρειες εφαρμογής της ενίσχυσης

Άρθρο 4

1. Οι εταίροι που δύνανται να τύχουν οικονομικής ενίσχυσης δυνάμει του παρόντος κανονισμού είναι οι περιφερειακοί και διεθνείς οργανισμοί, οι μη κυβερνητικοί οργανισμοί, οι δημόσιες υπηρεσίες, εθνικού, περιφερειακού και τοπικού επιπέδου, και οι οργανώσεις με κοινοτική βάση, τα ιδρύματα και οι δημόσιοι ή ιδιωτικοί φορείς. ►**M2** Στις περιπτώσεις αποστολών παρατηρητών της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε εκλογές και στις διαδικασίες στις οποίες μετέχει amicus curiae, τα φυσικά πρόσωπα είναι επιλέξιμα για χρηματοδότηση δυνάμει του παρόντος κανονισμού. ◄

2. Οι χρηματοδοτούμενες από την Κοινότητα δράσεις, δυνάμει του παρόντος κανονισμού, τίθενται σε εφαρμογή από την Επιτροπή, είτε κατόπιν αιτήσεως των εταίρων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, είτε με δική της πρωτοβουλία.

▼B

Άρθρο 5

►M2 Η ενίσχυση της Κοινότητας είναι ανοιχτή στους εταίρους που αναφέρονται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, πρώτη πρόταση και έχουν την κύρια έδρα τους σε τρίτη χώρα δικαιούχο της ενίσχυσης της Κοινότητας δυνάμει του παρόντος κανονισμού, ή σε κράτος μέλος της Κοινότητας. ◄ Κατ' εξαίρεση, η έδρα αυτή μπορεί να ευρίσκεται σε άλλη τρίτη χώρα.

Άρθρο 6

Χωρίς να θίγεται το θεσμικό και πολιτικό πλαίσιο εντός του οποίου δραστηριοποιούνται οι εταίροι που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1, λαμβάνονται ιδίως υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία προκειμένου να καθορισθεί αν ένας εταίρος μπορεί να τύχει κοινοτικής χρηματοδότησης:

α) η δέσμευσή του να υπερασπίσει, να σεβασθεί και να προωθήσει χωρίς διακρίσεις τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις δημοκρατικές αρχές·

β) η πείρα του στον τομέα της προώθησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των δημοκρατικών αρχών·

γ) η ικανότητά του για διοικητική και οικονομική διαχείριση·

δ) η τεχνική του ικανότητα και οι δυνατότητές του επιμελητείας σε σχέση με τη σχεδιαζόμενή δράση·

ε) ενδεχομένως, τα αποτελέσματα των δράσεων που ανέλαβε παλαιότερα, και ειδικότερα αυτών που είχαν χρηματοδοτηθεί από την Κοινότητα·

στ) η ικανότητά του να αναπτύσσει συνεργασία με άλλους φορείς της κοινωνίας των πολιτών στις ενδιαφερόμενες τρίτες χώρες και να παρέχει βοήθεια σε τοπικούς οργανισμούς που είναι υπόλογοι στην κοινωνία των πολιτών.

Άρθρο 7

1. Η ενίσχυση χορηγείται στους εταίρους του άρθρου 4 παράγραφος 1, μόνον εφόσον δεσμευθούν να τηρούν τους όρους χορήγησης και εφαρμογής που ορίζει η Επιτροπή και αναλαμβάνουν τη σχετική συμβατική δέσμευση.

2. Κάθε δράση που τυγχάνει κοινοτικής ενίσχυσης εκτελείται σύμφωνα με τους στόχους που προσδιορίζονται στην απόφαση χρηματοδότησης της Επιτροπής.

▼M2

3. Η κοινοτική χρηματοδότηση δυνάμει του παρόντος κανονισμού λαμβάνει τη μορφή επιδοτήσεων ή συμβάσεων. Στο πλαίσιο των ενεργειών που αναφέρει το άρθρο 2, τα μέλη των αποστολών επιτήρησης των εκλογών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αμείβονται από τις πιστώσεις για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και τον εκδημοκρατισμό προσλαμβάνονται σύμφωνα με τις διαδικασίες που θεσπίζει η Επιτροπή.

▼B

4. Στο μέτρο που οι δράσεις που χρηματοδούνται δυνάμει του παρόντος κανονισμού υλοποιούνται μέσω συμβάσεων χρηματοδότησης μεταξύ της Κοινότητας και των δικαιούχων χωρών, οι δράσεις αυτές προβλέπουν ότι η καταβολή φόρων, δασμών και βαρών δεν χρηματοδοτείται από την Κοινότητα.

Άρθρο 8

1. Η συμμετοχή στις προσκλήσεις υποβολής προσφορών και στους διαγωνισμούς είναι ανοικτή επί ίσοις όροις σε όλα τα φυσικά και νομικά πρόσωπα της χώρας δικαιούχου και των κρατών μελών. Είναι δυνατόν να διευρύνεται σε άλλες αναπτυσσόμενες χώρες και, σε εξαιρετικές περιπτώσεις δεόντως αιτιολογημένες, σε άλλες τρίτες χώρες.

▼B

2. Οι προμήθειες πρέπει να προέρχονται από τα κράτη μέλη ή τη δικαιούχο χώρα ή άλλες αναπτυσσόμενες χώρες. Είναι δυνατόν να προέρχονται από άλλες χώρες σε εξαιρετικές περιπτώσεις δεόντως αιτιολογημένες.

Άρθρο 9

1. Για την επίτευξη των στόχων συνοχής και συμπληρωματικότητας και με σκοπό να εξασφαλίζεται η βέλτιστη αποτελεσματικότητα του συνόλου των δράσεων αυτών, η Επιτροπή, σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη, δύναται να λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα συντονισμού.

2. Σε κάθε περίπτωση, για τους σκοπούς της παραγράφου 1, η Επιτροπή ενθαρρύνει:

α) τη θέσπιση συστήματος ανταλλαγής και συστηματικής ανάλυσης των στοιχείων που αφορούν τις χρηματοδοτούμενες δράσεις και των δράσεων εκείνων των οποίων η Κοινότητα και τα κράτη μέλη σχεδιάζουν τη χρηματοδότηση·

β) το συντονισμό στον τόπο όπου εκτελούνται οι δράσεις, με τακτικές συνεδριάσεις ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των αντιπροσώπων της Επιτροπής και των κρατών μελών στη δικαιούχο χώρα·

γ) την προώθηση μιας συνεκτικής προσέγγισης σε σχέση με την ανθρωπιστική βοήθεια και, όποτε είναι δυνατό, ενσωμάτωση της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην ανθρωπιστική βοήθεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Διαδικασίες εφαρμογής των δράσεων

Άρθρο 10

▼M2

Το χρηματοδοτικό πλαίσιο για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού για το χρονικό διάστημα από 1ης Ιανουαρίου 2005 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2006 ορίζεται σε 134 εκατομμύρια ευρώ.

▼B

Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εγκρίνει τις ετήσιες πιστώσεις, εντός των ορίων των δημοσιονομικών προοπτικών.

▼M2

Άρθρο 11

1. Η Επιτροπή θεσπίζει το πλαίσιο προγραμματισμού και προσδιορισμού των κοινοτικών δραστηριοτήτων.

Το πλαίσιο συνίσταται ιδίως σε:

α) πολυετή ενδεικτικά προγράμματα και ετήσιες ενημερώσεις των εν λόγω προγραμμάτων·

β) ετήσια προγράμματα εργασίας.

Σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, δύνανται να εγκρίνονται ειδικά μέτρα που δεν καλύπτονται από ετήσιο πρόγραμμα εργασίας.

2. Η Επιτροπή συντάσσει ετήσια έκθεση, στην οποία καθορίζει τον προγραμματισμό του επομένου έτους ανά περιοχή και τομέα, και κατόπιν ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την εφαρμογή του.

Η Επιτροπή είναι υπεύθυνη για τη διαχείριση και την προσαρμογή, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και τηρώντας τις ανάγκες ευελιξίας, των ετησίων προγραμμάτων εργασίας που καθορίζονται με το γενικό πλαίσιο του πολυετούς σχεδιασμού. Οι αποφάσεις που λαμβάνονται αντικατοπτρίζουν τις προτεραιότητες και τα μείζονα μελήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την εδραίωση της δημοκρατίας, του κράτους δικαίου και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και καθορίζονται από τη μοναδική φύση των προγραμμάτων. Η

▼M2

Επιτροπή ενημερώνει πλήρως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τις διαδικασίες.

3. Η Επιτροπή εκτελεί κοινοτικές ενέργειες δυνάμει του παρόντος κανονισμού σύμφωνα με τις ισχύουσες δημοσιονομικές και άλλες διαδικασίες, και ιδίως αυτές που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ([1]).

Άρθρο 12

1. Τα μέσα που προβλέπονται στο άρθρο 11, παράγραφος 1 θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 13, παράγραφος 2.

Εφόσον οι τροπολογίες των ετησίων προγραμμάτων εργασίας που αναφέρονται στο άρθρο 11, παράγραφος 1, σημείο β) δεν υπερβαίνουν το 20 % του συνολικού ποσού που χορηγείται για αυτά ή δεν μεταβάλλουν σημαντικά τη φύση των έργων ή προγραμμάτων που περιέχονται σε αυτά, οι εν λόγω τροπολογίες θεσπίζονται από την Επιτροπή. Η Επιτροπή ενημερώνει την επιτροπή που αναφέρεται στο άρθρο 13, παράγραφος 1.

2. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 14, οι αποφάσεις χρηματοδότησης για τα έργα και τα προγράμματα που δεν καλύπτονται από ετήσια προγράμματα εργασίας και υπερβαίνουν το 1 εκατομμύριο ευρώ θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 13, παράγραφος 2.

▼M1

Άρθρο 13

1. Η Επιτροπή επικουρείται από Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Δημοκρατίας (εφεξής καλουμένη «επιτροπή»).

▼M2

2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ ([1]), τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 αυτής.

Η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, της απόφασης 1999/468/ΕΚ, ορίζεται τριακονθήμερη.

▼M1

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό κανονισμό της.

▼B

Άρθρο 14

1. Η Επιτροπή μπορεί να χρηματοδοτεί επείγουσες παρεμβάσεις για ποσό που δεν υπερβαίνει τα δύο εκατομμύρια ευρώ. Θεωρούνται ότι απαιτούν επείγουσα παρέμβαση οι δράσεις που αφορούν άμεσες και απρόβλεπτες ανάγκες συνδεόμενες με την απότομη διακοπή της διαδικασίας εκδημοκρατισμού ή την εμφάνιση κατάστασης κρίσης ή εξαιρετικού και επικείμενου κινδύνου που θίγει το σύνολο ή τμήμα του πληθυσμού μιας χώρας και συνιστά σοβαρή απειλή για τη διαφύλαξη των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών των ατόμων.

2. Σχετικά με τις δράσεις που πληρούν αυτούς τους όρους, η Επιτροπή αποφασίζει, μετά από διαβούλευση με τα κράτη μέλη, με τα πλέον αποτελεσματικά μέσα. Παρέχεται προθεσμία πέντε εργάσιμων ημερών στα κράτη μέλη προκειμένου να υποβάλουν τυχόν αντιρρήσεις. Εάν υπάρχουν αντιρρήσεις, η επιτροπή του άρθρου 13 εξετάζει το ζήτημα στην επόμενη συνεδρίασή της.

3. Η Επιτροπή ενημερώνει την επιτροπή του άρθρου 13, στην επόμενη συνεδρίασή της, για όλες τις επείγουσες παρεμβάσεις οι οποίες χρηματοδοτήθηκαν δυνάμει αυτών των διατάξεων.

([1]) ΕΕ L 248 της 16.9.2002, σ. 1.

▼B

Άρθρο 15

Η Επιτροπή δύναται να εξετάζει κάθε γενικό ή ειδικό ζήτημα σχετικό με την κοινοτική ενίσχυση στον εν λόγω τομέα και διαδραματίζει επίσης χρήσιμο ρόλο ενόψει της βελτίωσης της συνοχής των δράσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς τις τρίτες χώρες για τα ανθρώπινα δικαιώματα και την εδραίωση της δημοκρατίας. ►M2 ——————— ◄

Άρθρο 16

1. Η Επιτροπή προβαίνει σε τακτικές αξιολογήσεις των δράσεων που χρηματοδοτούνται από την Κοινότητα δυνάμει του παρόντος κανονισμού, προκειμένου να διαπιστώσει κατά πόσο έχουν επιτευχθεί οι στόχοι αυτών των δράσεων και να παράσχει κατευθυντήριες γραμμές για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των μελλοντικών δράσεων. Η Επιτροπή υποβάλλει στην επιτροπή περίληψη των αξιολογήσεων που έγιναν, οι οποίες μπορούν, ενδεχομένως, να εξετασθούν από αυτήν. Οι εκθέσεις αξιολόγησης τίθενται στη διάθεση των κρατών μελών που το ζητούν.

2. Μετά από αίτημα των κρατών μελών, η Επιτροπή μπορεί, με τη συμμετοχή τους, να προβεί επίσης σε αξιολογήσεις των αποτελεσμάτων των δράσεων και των προγραμμάτων της Κοινότητας που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό.

▼M2

Άρθρο 17

Κάθε συμφωνία ή σύμβαση που συνάπτεται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό προβλέπει ρητά ότι η Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο δύνανται να ασκούν τις εξουσίες τους για έλεγχο, επί εγγράφων και σε χώρους, σε όλους τους αντισυμβαλλόμενους και υπεργολάβους που έχουν λάβει κοινοτική χρηματοδότηση. Εφαρμόζεται ο κανονισμός (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96 του Συμβουλίου, της 11ης Νοεμβρίου 1996, σχετικά με τους ελέγχους και εξακριβώσεις που διεξάγει επιτοπίως η επιτροπή με σκοπό την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων από απάτες και λοιπές παρατυπίες ([1]).

▼B

Άρθρο 18

1. Η Επιτροπή ενημερώνει τα κράτη μέλη, το αργότερο εντός μηνάς μετά τη λήψη της απόφασης για τις δράσεις και τα σχέδια που ενέκρινε, αναφέροντας τα ποσά, το χαρακτήρα τους, τη δικαιούχο χώρα και τους αφορώμενους εταίρους.

2. Μετά τη λήξη κάθε οικονομικού έτους, η Επιτροπή υποβάλλει ετήσια αίτηση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, στην οποία περιλαμβάνεται η περίληψη των δράσεων που χρηματοδοτήθηκαν στη διάρκεια του εν λόγω έτους.

Η περίληψη περιέχει ιδίως στοιχεία που αφορούν τους εταίρους με τους οποίους ετέθησαν σε εφαρμογή οι δράσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1.

Η έκθεση περιλαμβάνει επίσης συνοπτική παρουσίαση των αξιολογήσεων που πραγματοποιήθηκαν από εξωτερικούς φορείς και, κατά περίπτωση, προτείνει συγκεκριμένες δράσεις.

Άρθρο 19

Η Επιτροπή υποβάλει τρία έτη μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, συνολική αξιολόγηση των δράσεων που χρηματοδοτήθηκαν από την Κοινότητα δυνάμει του παρόντος κανονισμού, συνοδευόμενη από κατάλληλες προτάσεις σχετικά με το μέλλον του παρόντος κανονισμού.

([1]) ΕΕ L 292 της 15.11.1996, σ. 2.

▼**B**

Άρθρο 20

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται έως τις ►**M2** 31 Δεκεμβρίου 2006 ◄.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.